

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרַשְׁת הַאֲזִינוּ ה' תְּשׁוּרִי ה'תשפ"ד - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּחֲמֵשׁ אֶתְמוּל, לְמַדְנוּ כִּי צַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַחוּ אֶת הָאוֹכֵל הַמִּפְּלֵא שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְמִקוֹם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּבַּח שֶׁקָּבְלוּ מֵהָאֵכֶל כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת, הֵם אָכְלוּ אוֹתוֹ בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא הָיָה טוֹב לְנַשְׁמָה הַמַּעֲשָׂה גַּם לָהֶם לְרִצּוֹת לַעֲבוֹד עֲבוּדָה זָרָה וְזֶה הַכַּעֲס אֶת ה'.

אַחֲרֵי כֹל הַטּוֹב שֶׁנִּתֵּן לָהֶם
הֵם עוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה?

ה' יִסְתַּתֵּר מֵהֶם,
אֲמָנָם הֵם עִמוֹ

אָבֵל הֵם לֹא מִתְנַהֲגִים כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה
וּמִשְׁתַּחֲוִים לַעֲבוּדָה זָרָה.

לְכֹן ה' יִגְרֹם לְגוֹיִים לְהִכָּאִיב וּלְהִצִּיק לָהֶם,
כַּעֲסוֹ שֶׁל ה' יִבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ!

וִירוּשָׁלַיִם לֹא תִהְיֶה עוֹד
אוֹתוֹ דָּבָר.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִסְבְּלוּ,
וְיִסְבְּלוּ שׁוֹב

בְּגִלְלָה שֶׁלֹּא הִתְנַהֲגוּ כְּרְאוּיָהּ.

תְּהִלִּים / יוֹם ה' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ט- ל"ד

הַרְבֵּי הַרִי"צ סִפֵּר אֶת הַסְּפּוּר הַבָּא:

פַּעַם, כְּשֶׁהֶאֱדָמוּ "ר הָאֲמֻצְעֵי הָיָה בֶן שֶׁבַע אוֹ שְׁמוֹנָה הוּא הַתְּפִלָּל בְּמִשְׁךָ זְמַן אַרוּךְ יוֹתֵר מֵהַרְגִיל-
"בְּאַרְיִכוֹת".

אחרי שסיים את התפלה, שאל אותו אחד הנוכחים מה לקח כל כך הרבה זמן? האדמו"ר האמצעי ענה שהוא נעצר לחשב על משהו שהוא אמר בתפלה וזה גרם לו להאריך את משך התפלה.

באיזה חלק? זה היה פסוק מהתהלים של היום – פרק ל' פסוק ג' – אמרים את הפרק הזה מדי יום לפני "ברוך שאמר" – "ה' אלקי שועתי אליך ותרפאני".

האדמו"ר האמצעי חשב על המילה "ותרפאני". הוא חשב שהיא כמו המילה "רפיון" – חלש יותר הוא חשב שהפסוק יכול להתפרש באופן כזה – קראתי אליך ה', ואתה החלשת את היצר הרע שלי" הוא חשב על כך שה' עוזר לנו לנצח את היצר הרע שלנו.

בקרוב מאד, בביאת המשיח, ה' יקח את היצר הרע שלנו מאתנו לחלוטין! אנו ננצח במלחמה נגד היצר. עד אז ה' עוזר לנו לגרום ליצר להחלש, ולנו להתנהג בדרך שה' רוצה שנתנהג.

תניא / אגרת הקדש סימן כ' (ה' תשרי שנה פשוטה)

במכתב המיוחד הזה שהאדמו"ר הזקן כתב מספר ימים לפני הסתלקותו, האדמו"ר הזקן מסביר על הגשמיות בעולם ולמה המצוות שאנו מקיימים הן כה מיוחדות.

האם אתם רוצים לשמוע משהו קצת מגחך?

התבוננו סביבכם בעולם, רואים שהוא כל כך גדול ומרוב? ה' ברא כל דבר שיעבד בדיוק מרבי כדי שנוכל לחיות בעולם. ועדיין, ישנם אנשים שאומרים שאין ה' חס ושלום האין זה מגחך??

אין יכולים אנשים לומר כזה דבר ולהאמין בו?

חסידות מסבירה כיצד יתכן שיחשבו כך:

במובן ה' ברא את הכל ושום דבר לא יכול לברא את עצמו. היות והעולם הוא באמת חלק מה', עדיין הוא יכול להרגיש כאלו הוא ברא את עצמו.

למרות שזה במובן לא כך באמת באמת הוא מרגיש את כחו של ה' בתוכו. הוא מרגיש את הכח של ה' שקיים בפני עצמו, ולכן הוא סבור שאף הוא חי מעצמו.

היום יום / ה' תשרי

ר' זושא מאניפאלי אמר שלתשובה ישנם חמשה חלקים, כל אחד מהם כנגד אות אחת של המילה תשובה. אתמול למדנו על האות ת'. היום אנו לומדים על האות ש', המלמדת אותנו להבחין שכל דבר בעולם הוא בהשגחה פרטית, חלק מתכניתו של ה'.

ש': "שויתי ה' לנגדי תמיד". למה הכוונה?

אנו צריכים תמיד להתבונן בעולם ולראות את ה'. ישנם אנשים שיכולים להסתכל סביב ולחשב שהעולם מתנהל מעצמו, תוך שמוש בכחות הטבע. אבל אנו יודעים יותר מכך – ה' מסתתר בכל חלק בעולם, ובורא כל דבר מחדש מדי רגע, גם ברגע זה ממש! ה' תשרי!!!

אנו יודעים שכל דבר הוא בהשגחה פרטית וה' גורם שכל דבר יקרה בדיוק כמו שקורה. הכל חלק מתכנית אחת גדולה – להפוך את העולם לדירה לה'. ונראה זאת בקרוב ממש בגאולה האמתית והשלמה.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה פ"ה, פ"ב עשה ל"ד, לא תעשה פ"ו

היום לומדים ארבע מצוות הקשורות לחלקים של בית המקדש.

- מצוות לא תעשה פ"ה** - אסור להכין קטורת כמו שהכינו אותה בבית המקדש לכל מטרה אחרת. לכן אי אפשר להכין בשם בנחוח קטורת, או מטהר אויר בנחוח קטורת. למען האמת, משפחת הכהנים שהכינה את הקטורת- משפחת אבטינס, לא אפשרה לאף אחת מהבנות או הפלות שלהם להשתמש בבשם בכלל כדי שאף אחד לא יחשב שהם משתמשות בסממנים של הקטורת
- מצוות לא תעשה פ"ב** - אסור להקריב קרבנות על מזבח הזהב (מזבח הקטורת) הוא משמש רק לקטורת שמובאת על ידי הכהן.
- מצוות עשה ל"ד** - כשאנו מביאים את הארון למקום אחר, צריך לשאת אותו ולא להניח אותו על עגלה או כלי רכב אחר.
- מצוות לא תעשה פ"ו** - אסור להוציא את המטות של הארון, אפלו כשלא נושאים אותו.

רמב"ם / הלכות כלי המקדש פרקים ג', ד', ה'

ברמב"ם היום לומדים אודות העבודה של הלויים, הכהנים והכהן הגדול.

פרק ג' - ללויים היו שני תפקידים עקריים: לשיר ולשמור. הם התאמנו לשם כך במשך חמש שנים ורק אחר כך יכלו לעבוד בבית המקדש. בזמן המשכן, הם עבדו רק עד גיל 50. אבל בזמן בית המקדש הם יכלו לשיר כל עוד הקול שלהם היה טוב. אחר כך, הם יכלו להמשיך לעבוד בפתיחת וסגירת השערים של בית המקדש.

פרק ד - לכהנים הייתה עבודה חשובה- לומדים כיצד הם נבחרו לעבודה החשובה של הקרבת הקרבנות ועל כך שכל היהודים צריכים לחלק לכהנים כבוד מיוחד. לכן הם מקבלים את העליה הראשונה לתורה בימינו. אנו לומדים גם אודות האופן שבו חלקו המשמרות- איזו קבוצה של כהנים עבדה באיזה יום וכיצד כולם עבדו יחד במהלך החגים. לומדים אודות בחירת הכהן הגדול ומי ממלא את מקומו אחרי שהוא נפטר. גם לומדים שישנם 8 דרגות של כהנים, כדי לוודא שהכל יעבד כראוי. הדרג הגבוה ממנה על הדרג שתחתיו וכן הלאה.

פרק ה' - יש לחלק כבוד מיוחד לכהן הגדול. הוא צריך להתנהג בדרך מסויימת כדי לקבל כבוד בנוסף לומדים על כך שכשהכהן הגדול מתחיל בעבודה, הוא מביא קרבן מיוחד.

זרכי החסידות / עשרת ימי תשובה

הנביא ישעיה מנבא לבני ישראל באחת מנבואותיו: "דרשו ה' בהמצאו" - תבקשו את ה' כאשר אפשר למצוא אותו. "קראוהו בהיותו קרוב".

הגמרא שואלת: מהו הזמן שה' נמצא בו קרוב? אלו הימים שבין ראש השנה ליום כפור- עשרת ימי תשובה.

בשיחה הרבי מסביר שהימים המכונים עשרת ימי תשובה הם כמו מציאת אוצר. כאשר מוצאים משהו מקבלים יותר ממה שהתניעו עבורו.

במהלך עשרת ימי תשובה ה' "נמצא" כמו שמוצאים אוצר. ה' נותן יותר ממה שמגיע לנו, וממלא

את כל חסרוננו ובאפן של "קרוב" – קרבה. למרות שהזמן הזה מיחד בפני עצמו, אם מנצלים את הזמן ודורשים מה' (דרשו) וקוראים לה' (קראוהו), אפשר לקבל אפילו יותר מכך.

המזכיר של הרבי, הרב גרונה, נכנס פעם לריבוי ליחידות כדי לעזור במשהו. הרבי אמר לו: "כעת זו עת רצון מלמעלה, ה' נותן ללא הגבלות! כל שצריך לעשות זה להניח קערה כדי שהשפעה לא תלך לריק". (ספורים מחדר הרבי עמ' 77)

עשרת ימי תשובה גם הם אחד מהזמנים האלו. יש לנצל את הזמן כדי לקרא לה' ולהשתמש בימים אלו באפן המיטבי.

(התוועדות תשמ"ז, חלק 1 עמוד 59)

גאולה ומשיח / עשרת ימי תשובה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

אם משיח יגיע במהלך עשרת ימי תשובה, נצין את יום כפור אחרת מכפי שהרגלנו.

לכבוד חנכת בית המקדש, שתמשך לפחות שבועה ימים כלנו נחגוג!

נאכל ונשתה סעודות גדולות כמו בחג.

זה מה שהיה בזמן בית ראשון: יום כפור חל באמצע שבועת ימי השמחה על סיום בניית בית המקדש ובני ישראל לא צמו. הם היו עסוקים בחנכת הבית של בית המקדש ובהכנה לעבודת הקדש שהתבצעה בו.

אם זה מה שקרה בבית הראשון, תארו לעצמכם איזו שמחה גדולה עוד יותר תהיה בבית המקדש השלישי, הרי כבר ידוע לנו שהוא יהיה גדול יותר.

איזה יום כפור שמח זה יהיה!

(ראה ספר השיחות תשמ"ט חלק 1 עמוד 12)